

PATENTNI SPIS ŠT. 3476

IVAN KOLMANN, TRGOVAC, SLOVENJGRADec.

Peč za kurjenje z lesene žagovine.

Prijava z dne 10. marca 1924.

Velja od 1. avgusta 1924.

Da bi bilo lažje dvigniti vloženi kotel iz plašče peči, je slednji v polovici višine predeljen. Spodnji del A (fig. 1 in 2) nosi tesnilno zarezo, katero tvori zunanji obroč L in prinitani notranji obroč K in v kateri se vloži azbestna vrstica M, droban pesek ali slično.

Gornji del B plašča nosi prinitan pokrov O z dvema ročajema O_1 , O_2 in s kontrolno odprtino T, ki je kot običajno prekrita s ploščico sljude, da je mogoče med kurjenjem peči opazovati, kako gore trake i drugo v vložnem kotlu C. Spodnji rob N gornjega dela B se vloži v zarezo L—K spodnjega dela A in se s tem lahko vsak čas na enostaven način zapre peč sigurno, ne da bi mogel uhajati plin.

Ročaji R_1 , P_1 in P_2 vložnega kotla C niso pritrjeni kot pri prvotnem patentu na gornjem robu S, temveč nekaj na robom L—K spodnjega dela A. To omogočuje, da je treba kotel C dvigniti le do polovice tiste višine, kot po patentu št. 1728. Na gornjem robu S je vložni kotel kot običajno stožen na dnu pa nosi na znotraj obrnjen nastavek Qu, ki se potisne na sličen, enako na znotraj obrnjen nastavek H na dnu C spodnjega dela I. Na nastavek Qu se nasadi konična cev D ali pa leseno jedro, ki pa sedaj se štrli skozi dno, kot pri prvotnem patentu. To daje prednost, da se kotel C — ki se ga napolni izven sobe — postavi lahko povsod direktno na tla, ne da bi vsled tega skočila konična cev D ali jedro iz odprtine na dnu skozi katero bi potem izpadala žagovina.

Da bi bilo možno čim hitreje kotel C vložiti u spodnji del A in nastavek Qu centrično nasaditi na nastavek H na dnu, so pri-

nitani na spodnjem delu A peči trije ali več usmerjevalnih vodil za centriranje J1, J2, J3 (fig. 1 in 2), katerih gornji deli U1, U2, U3 so sklonjeni poševno navzdol tako, da je kotel C centriran v spodnjem delu A in da mora nastavek Qu objeti nastavek H. Visoki nastavek Qu daje nadalje to prednost, da zabranjuje izpadanje pepela in žaročih delov, če se kotel C izdvigne in nosi skozi sobo, kot je to mogoče pri prvotnem patentu št. 1728.

Kurilna vratca F in dimna cev E pa sta nameščena kot pri slednjem patentu, tako tudi pri tej peči strujajo odhodni plini ob celi površini plašča AB navzdol in morajo oddajati svojo toploto.

Patentne zahteve:

1. Peč za kurjenje z leseno žagovino (po patentu št. 1728), označen po tem, da je plašč peči v polovični višini razdeljen in da ima spodnji del (A) na zgornjem robu tesnilno zarezo (L—K) z vloženo azbestno vrstico (M), peskom ali sličnim, v katero se vsadi gornji del (B) s spodnjim robom (N) — v ta namen, da je treba vložni kotel (C) dvigniti le na polovico višine plašča (AB) in se tako olajša izmenjanje.

2. Izpeljavna oblika peči po zahtevi 1, označena po tem, da nosi spodnji del (A) peči tri ali več usmerjevalnih vodil za centriranja (J1, J2, J3) z na znotraj sklonjenimi gornjimi deli (U1, U2, U3) in na zgoraj obrnjen nastavek (H) ob odprtini na dnu, katerega objame na zgoraj obrnjeni nastavek (Qu) kotlovega dna (R); konična cev (D) pa, ki

Fig.1.

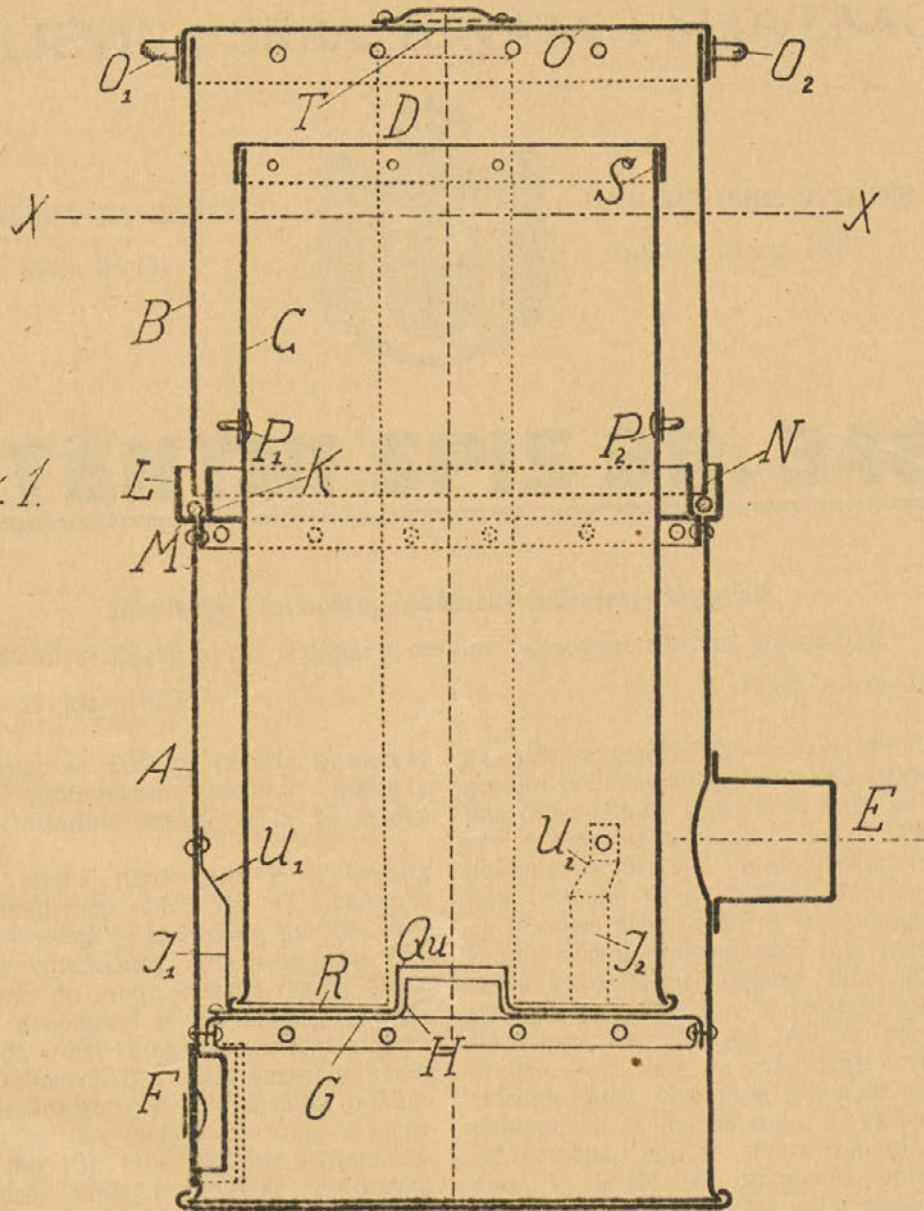

Fig.2.

